13/09/2021

Κορίνθου: Η Εκκλησία έμενε και θα μένει κοντά στον λαό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ιωνίας Κορίνθου ετέλεσε την Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος, πλαισιούμενος από τον Θεοφιλέστατο Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Επίσκοπο Κεγχρεών κ. Αγάπιο χθες Κυριακή, 12 Σεπτεμβρίου, μνήμη πάντων των εν Μικρά Ασία Νεομαρτύρων των μαρτυρησάντων κατά τα έτη 1918-1922 με πρώτο τον Εθνοϊερομάρτυρα Άγιο Χρυσόστομο Σμύρνης.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε η φιλόλογος κ. Μέλπω Παπαδοπούλου και

στην συνέχεια τον λόγο έλαβε ο σεπτός Ποιμενάρχης της Κορίνθου επισημαίνοντας ότι, *«για όσους έχουμε προσφυγικό αίμα, οι προηγούμενες ιστορικές αναφορές της κ. Παπαδοπούλου ξυπνούν μνήμες και βιώματα. Οι μνήμες αυτές διώχνουν την λήθη της άγνοιας και συντηρούν την ιστορική πραγματικότητα, δυστυχώς όμως στις μέρες μας χαρακτηρίζονται ως «ντεμοντέ», ξεπερασμένες, μη αρεστές και πλέον δεν διδάσκονται όχι μόνο στα σχολεία αλλά και στα παραδοσιακά ελληνικά σπίτια, καθώς εκτός όλων των άλλων σκοπιμοτήτων παύει να υπάρχει και το βίωμα. Πολλές φορές μάλιστα προκειμένου να είμαστε «in» ξεχνάμε, παραθεωρούμε και παραμερίζουμε την Ιστορία μας και την βγάζουμε εμείς οι ίδιοι «off».*

Το 1922, εγκαταλελειμμένοι από τους συμμάχους μας, χάσαμε Πατρίδες, που υπήρχαν για πάνω από 4.000 χιλιάδες χρόνια και ο Ελληνισμός της Μ. Ασίας, της Ιωνίας και του Πόντου ξεριζώθηκε βίαια. Παρόλα αυτά δεν έχουμε ακόμα το θάρρος, ως κοινωνία και ως Έθνος, να μιλάμε για Γενοκτονία. Οι πρόγονοί μας ήρθαν εδώ και δεν βρήκαν παρηγοριά παρά χλεύη, δυσκολίες, φτώχιες, κακουχίες πολέμους και άλλα δεινά. Όταν θίγουμε αυτά τα θέματα δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μιλάμε για Ήρωες και για Αγίους. Μπαίνοντας σήμερα στην Εκκλησία προσκύνησα την Ιερά Εικόνα των Αγίων Εθνοϊερομαρτύρων, που θυσιάστηκαν και σφαγιάστηκαν κατά τον ξεριζωμό και διαβάζοντας το συναξάρι αναρωτιόμουν γιατί να έχουν αυτή την τύχη και ποιες αποφάσεις τους οδήγησαν εκεί;

Η Εκκλησία μας, σε μια δημοσκόπηση για το πώς κρίνονται οι θεσμοί από τους πολίτες φαίνεται να έχει ένα 27%! Είναι λίγο παράξενο. Αλλά εάν ισχύει, τότε πως μας διαφεύγει ότι αυτή η Εκκλησία που έμενε, μένει και θα μένει πάντοτε κοντά στον Λαό και τότε, στο οδυνηρό και ματωμένο παρελθόν και τώρα αυτή την δύσκολη περίοδο που διανύουμε, πως κρίνεται με αυτό το ποσοστό; Αυτή η Εκκλησία δεν κρατά την φιλανθρωπία και την πρόνοια για τους συνανθρώπους μας, που έχουν ανάγκη; Αυτή η Εκκλησία, χωρίς κομματικές προπαγάνδες, δεν προάγει την υγεία και θυσιάζεται προκειμένου να μην βιώσουμε άλλη καταστροφή; Αλλά και η τοπική μας Εκκλησία, τόσο η ταπεινότητα μου όσο και ο Θεοφιλέστατος και οι Κληρικοί μας, δεν πάψαμε στιγμή να Λειτουργούμε τον Λαό μας, να αναπέμπουμε δεήσεις και προσευχές να συνεχίζουμε σύμφωνα με τις οδηγίες και να δίδουμε το παρόν κάθε Κυριακή, Γιορτή, καθημερινά.

Οπότε, ίσως αυτή η καθοδηγούμενη ροπή του Λαού μας προς κάθε τι αντιεκκλησιαστικό και ταυτόχρονα παραδοσιακό είναι και ανόητη και άδικη και αυτοκαταστροφική. Ολοκληρώνοντας παρεκάλεσε τους Πιστούς να μην λησμονούν την Ιστορία μας, τα βιώματα μας και τίποτα απ' όσα οι πρόγονοί μας δίδαξαν και μας νουθέτησαν εμπράκτως»!

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε Μνημόσυνο για τους απανταχού της γης τελειωθέντας Μικρασιάτες.